

‘Ik heb hier niets te verbergen. Helemaal niets’

Het gasmasker hangt nog boven het bed, op de grond ligt een stapel vieze was. Hier, in dit hok in een loods op een erf in Overdinkel, sliepen tot vorige week woensdag acht Colombiaanse cocaïnewassers. Eigenaar Hennie Heupink leidt rond en doet zijn verhaal. „Ik wist van niets, ze hebben dit vermoedelijk verbouwd toen ik weg was.”

Arjan te Bogt
Overdinkel

„Ik heb helemaal niets te verbergen”, zegt Hennie Heupink (70), terwijl hij naar de loods achter zijn huis loopt. „Helemaal niets.” De man trekt de roldeur open, daglicht toont dikke zwarte buizen en houten hokken. Aan de rechterkant staat een douche-unit, losgetrokken isolatiemateriaal bungelt aan het dak. Vroeger was dit zijn werkplaats, vertelt hij. „Maar nu kom ik hier liever niet.”

Het is maandagochtend, vijf dagen nadat agenten van de Dienst Speciale Interventies aan de Goornatenweg in Overdinkel met getrokken wapens het erf op kwamen voor het oprollen van een grote cocaïnewasserij. De drugslocatie werd per toeval ontdekt.

‘Vreemde verflucht’

Agenten hadden tips gekregen over een ‘vreemde verflucht’ op en nabij het erf. Bij aankomst stuitten ze op een man in een wit pak die geen Nederlands sprak. Alle alarmbellen gingen af, vijf uur en een enorme operatie later waren tien verdachten - onder wie Hennies zoon Je-

roen - aangehouden en overgebracht naar het regionale arrestantcomplex van de politie in Borne.

De Joegoslaaf

Heupink - die in het aangrenzende huis woont - zag het allemaal gebeuren. Hij omschrijft het als ‘een grote horrorfilm’. „De politie liep eerst naar achter, toen heb ik mijn zoon gebeld. ‘Jeroen, die mensen willen in die schuur.’ Maar ik had geen sleutel meer, die had ik afgegeven aan die meneer.”

„Die meneer” is een man uit het voormalige Joegoslavië, aan wie Heupink de loods een aantal maanden eerder verhuurd had. Het contact was via via tot stand gekomen, het verhaal was dat hij de ruimte zou gebruiken voor de opslag van zonnepanelen. Het leek in orde, het was ‘een goed, normaal huurcontract’, volgens Heupink. Hij kreeg er niet overdreven veel geld voor.

Nu weet hij naar eigen zeggen dat hij is misbruikt. „Ik denk dat ze het hier allemaal al een keer bekeken hadden. Ik zit hier alleen, heb

weinig geld (Heupinks eigen bedrijf ging in 2019 failliet, hij heeft schulden, red.) en ik kan net de stroomkosten betalen.” Hij zucht. „Dan ben je natuurlijk een makkelijke prooi.”

Zes stapelbedden

Heupink is inmiddels doorgelopen naar de kamer achterin de loods, waar zes stapelbedden staan. Overal liggen kledingstukken en dekens, over een draad hangen handdoeken te drogen, op een kapotte ladekast staat een doos met boodschappen. Er is een rekje, met potjes oregano, knoflook en vleeskruident; een strijkplank - met daarop twee elektrische kookpitjes - doet dienst als aanrecht.

Heupink weet niet hoelang de

Colombiaanse drugswassers hier gewerkt, geslapen en gegeten hebben, maar hij schat sinds september: in die maand was hij zelf tien dagen bij zijn vriendin in Letland. „Ik denk dat ze het hebben vertimmerd toen ik weg was.”

Klokken

Even daarvoor, in de woonkamer, heeft de inwoner van Overdinkel met een bord opgewarmde stampot op schoot al bezworen dat hijzelf niets van de Colombianen wist. „Ik heb nooit wat gezien, overdag niet, ’s avonds niet. Echt niet. Er ging weleens een Volkswagen Caddy die kant op, maar dan dacht ik dat ze weer een beetje materiaal brachten voor die zonnepanelen. Maar verder... Ik kwam helemaal niet buiten.”

Hij lijdt aan prostaatkanker, vertelt hij, alles gaat langzaam, moeizaam. „Ik doe niks anders dan oude klokken opkopen voor een paar tientjes, en die restaureer ik dan.” Hij staat op uit zijn stoel, gaat voor naar de slaapkamer, waar boven het bed al meer dan twintig uur-

◀ De loods waarin de cokewasserij was ondergebracht.
◀ De entree van de loods nu.

FOTOS ARJAN TEBOGT

“Ik heb nooit wat gezien, overdag niet, ’s avonds niet. Echt niet

- Hennie Heupink

“De politie heeft alles op de kop gezet, het was daarna een grote puinhoop

- Hennie Heupink

werken hangen. „Meer dan tweehonderd heb ik er.”

Dan wijst hij naar een vitrinekastje, in de hoek, waarin de urn met as van zijn overleden vrouw staat. Na de vondst, woensdag, heeft de politie ‘overal aan lopen trekken’, zegt Hennie. „Ook aan persoonlijke dingen van haar, die ik nog nooit open had gemaakt. Met honden zijn ze binnen geweest.” Om drugs te zoeken? Hennie knikt. „Of geld. Ze hebben alles op de kop gezet, het was daarna een grote puinhoop.”

Waarde 50 miljoen?

Inmiddels is al het materiaal dat voor de cokewasserij gebruikt werd, verwijderd. Tot het weg was, werd het door zwaarbewapende mannen bewaakt en dat was niet voor niets; de coke zou een waarde vertegenwoordigen van om en nabij de 50 miljoen euro, al wil zowel de politie als het Openbaar Ministerie daar op dit moment niet op ingaan. Ook andere vragen aan politie en justitie blijven nog onbeantwoord.

Heupink verbleef in die dagen bij zijn dochter, dit weekend keerde hij terug in huis. Hij zegt dat hij geen verdachte is in de zaak, wel is hij verhoord, ‘en misschien komen ze nog een keer’. Dat zijn zoon vastzit, is onterecht, zegt Hennie. „Die jongen heeft er helemaal niets mee te maken. Zijn vrouw gaat er helemaal aan ten onder, en zijn twee kinderen... Als ze toch een slachtoffer willen, neem dan mij. Ik ben alles al kwijt, mijn kameraden, alles.”

Kapot

Misschien, zegt hij, lopend over het terrein, glipten de mensen in de loods telkens wel via de achterkant naar binnen. Daar loopt door de bosschage een pad, dat grenst aan een weg; wie wil, kan daar zo door. Als dit achter de rug is, wil hij hier geen minuut langer blijven, zegt hij. „Ik wil naar Duitsland.” Nu hoopt hij vooral dat ‘zijn jongen’ vrijkomt, klinkt het geëmotioneerd, voor hij weer naar binnen gaat. „Als ik hem niet meer zie, dan hoeft het voor mij niet meer. Dan maak ik er zelf een eind aan.”

▲ Een gasmasker boven een bed.

▲ Restanten van boodschappen.